

سفری به کره جنوبی و آشنایی با مردمانی که میانگین کمتر از ۶ ساعت می خوانند

چشم بادامی‌های پرتلاش

جنگ، بدترین و فاجعه‌بارترین اتفاقی است که می‌تواند برای هر کشوری رخ دهد اما برای برخی کشورها، جنگ نقطه عطف و شروع یک جهش همگانی برای پیشرفتی بزرگ محسوب می‌شود. کره جنوبی از آن دسته کشورهایی است که در مدت ۶۰ سال از یک کشور فقیر و جنگ زده و خرابه تبدیل به یکی از ثروتمندترین و قدرتمندترین کشورهای آسیایی یا حتی جهان شد. حالا ماشین‌ها، گوشی‌های هوشمند و لوازم خانگی کره‌ای بازارهای دنیا را تسخیر کرده‌اند و قلمروی نفوذشان در صنعت دنیا هر روز گسترده‌تر می‌شود. شباهت‌های بسیاری در میان زندگی مردم کره جنوبی و ایرانی‌ها از جنس فرهنگ شرقی وجود دارد. از دواج و تشکیل خانواده برای مردم کره جنوبی بسیار اهمیت دارد. احترام به پدر و مادر و بزرگ‌ترها، مهمان‌ناوای و احترام به مهمان از جمله مسائل فرهنگی است که در میان مردم کره جنوبی و ایرانی‌ها مشترک است اما سخت‌کوشی، قانون‌مداری زیاد و وقت‌شناسی و اهمیت زیاد به‌وقت از جمله مواردی است که در میان کره‌ای‌ها خیلی بیشتر از مردم دیگر نقاط دنیا دیده می‌شود. در این پرونده سعی کرده‌ایم تا گوشه‌ای از زندگی روزمره مردم کره و آن‌چه را در سیستم آموزشی آن‌ها در جریان است با شما به اشتراک بگذاریم. مثل همیشه بررسی سبک زندگی مردم یک کشور در زندگی سلام با هدف رد یا تایید کلیت زندگی مردم آن کشور نیست و فقط به منزله بررسی خوب و بد بخش‌هایی از زندگی آن‌هاست.

عجایب کره جنوبی، از اعتیاد به کار تا مصرف لوازم آرایش مردانه

سلطه قدرتمند گوشی‌های هوشمند

هر چند کشور کره جنوبی از نظر وسعت در رتبه ۱۰۹ جهان قرار دارد اما بیشترین درصد مصرف‌کننده گوشی‌های هوشمند متعلق به همین کشور است. ۸۸ درصد از کل جمعیت کره جنوبی از گوشی هوشمند استفاده می‌کنند. نفوذ گوشی‌های هوشمند در میان جوانان اقبال بیشتری دارد به طوری که ۹۸ درصد از جوان‌های بین ۱۸ تا ۲۴ سال از گوشی هوشمند استفاده می‌کنند. ۸۳ درصد مناطق کره جنوبی به اینترنت پر سرعت مجهز هستند. کره سرزمینی است که طبق سرشماری سال ۲۰۱۳، ۷۷ درصد جمعیت‌اش کاربر گوشی‌های هوشمند بوده‌اند. نفوذ گوشی‌های هوشمند در میان افراد ۱۸ تا ۲۴ سال، ۹۴ درصد است! وسایل حمل و نقل عمومی، سوپرمارکت‌ها، نانوائی‌ها، رستوران‌ها و تقریباً تمامی فروشگاه‌های کره جنوبی مجهز به دستگاه شناسایی کد QR هستند و همه به راحتی می‌توانند با گوشی همراه‌شان، نقل و انتقال پول را انجام دهند.

اعتیاد به بازی‌های اینترنتی

کره‌ای‌ها علاقه شدیدی به بازی‌های اینترنتی دارند. تاکنون صدها نمونه‌مرگ بر اثر اعتیاد به بازی‌های اینترنتی در این کشور گزارش شده است. بازی ویدئویی «استار کرفت» (بازی ویدئویی در سبک استراتژی هم‌زمان و در نوع علمی تخیلی است) بازی محبوب مردم کره جنوبی است. از سال ۱۹۹۸ که این بازی ساخته شده، نیمی از نسخه‌های آن در کره جنوبی به فروش رفته است! مردم کره جنوبی در استادیوم بازی بزرگ، ساعت‌ها در کنار هم به رقابت در این بازی می‌پردازند. ۱۴ درصد از کره‌ای‌های بین سن ۹ تا ۱۲ سال از اعتیاد شدید به اینترنت و بازی‌های ویدئویی‌رنج می‌برند. این اعتیاد به قدری زیاد است که آن‌ها نمی‌توانند درس‌خوانند و تقریباً هیچ کاری به جز بازی کردن در زندگی، انجام نمی‌دهند!

جراحی پلاستیک خلاقانه و آرایش مردها

وقتی صحبت از کره‌های آرایشی بهداشتی و لوازم آرایش به میان می‌آید، کره‌ای‌ها از تمام مواد دور و اطرافشان استفاده می‌کنند تا بهترین ترکیب را برای زیبایی‌شان به وجود آورند! از کرم‌های جلزون گرفته تا ماسک‌های آشفشانی کوه‌های جزیره چجو و مرطوب‌کننده‌هایی که از تخمیر سویا به دست می‌آیند! آن‌ها عجیب و غریب‌ترین ترکیبات را برای ساخت لوازم آرایشی استفاده می‌کنند و اتفاقاً نتایج مطلوبی هم از این ترکیبات گرفته‌اند. عمل جراحی زیبایی و استفاده از لوازم آرایش از قدر بین مردم کره جنوبی شایع است که مردان هم از قافله عقب‌نمانده‌اند! آن‌ها عمل‌های جراحی متعدد از خوش‌فرم کردن گونه و بینی تا تغییر اندازه استخوان‌های صورت را امتحان می‌کنند. مردان کره‌ای بزرگ‌ترین مصرف‌کننده لوازم آرایش مخصوص مردان در دنیا هستند! آن‌ها یک چهارم جمعیت مردانی را که در سراسر دنیا آرایش می‌کنند به خود اختصاص داده‌اند! به‌طور میانگین مصرف لوازم آرایش مردانه در این کشور حدود ۹۰۰ میلیون دلار در سال است.

عشق به تحصیل و کار

کره‌ای‌ها علاقه زیادی به تحصیلات دارند و داشتن مدارک بالای تحصیلی برای آن‌ها از اهمیت زیادی برخوردار است. ۹۸ درصد مردم این کشور دارای تحصیلات متوسطه هستند و ۶۳ درصد تحصیلات آکادمیک در دانشگاه را تجربه کرده‌اند. مردم این کشور معتاد به تحصیل و کار زیاد هستند. چراغ بیشتر خانه‌های آن‌ها تا نیمه‌های شب روشن است و مردم در حال مطالعه یا کار کردن هستند. به دلیل همین سخت‌کوشی، میانگین ساعت خواب کره‌ای‌ها در شب، کمتر از ۶ ساعت است که از استاندارد جهانی آن پایین‌تر است.

کره جنوبی، کشور لاغرها

کره‌ای‌ها عاشق غذا هستند! آن‌ها هنگام احوال‌پرسی به جای عبارت «حال شما چطور است؟» از عبارت «آیا خوب غذا خورده‌اید؟» استفاده می‌کنند. با این حال، این عشق و علاقه آن‌ها به غذا و ترکیب ادویه جات مختلف و خلق غذاهای جدید، باعث نشده است که آن‌ها راه‌آمریکایی‌ها را پیش بگیرند و دچار چاقی مفرط شوند. با ورود به شهر سئول، پایتخت کره جنوبی یکی از مسائلی که همان ابتدا توجه شما را جلب خواهد کرد، لاغر بود و تناسب اندام مردم این کشور است. شاید در میان انبوه مردمی که در خیابان‌راه می‌روند، حتی یک نفر را با اضافه‌وزن زیاد مشاهده نکنید. بنابر فرهنگ این کشور، مردم برای توسعه و پیشرفت بیشتر باید سالم‌بمانند و چاقی و اضافه‌وزن دلیل بسیاری از بیماری‌هاست. فرهنگ سازی روی مردم این کشور برای مصرف وعده‌های سالم به قدری زیاد بوده است که بیشتر مردم کره جنوبی ۵ ساعت قبل از خواب شام می‌خورند و به جز معدودی از رستوران‌ها که برای میزبانی از گردشگرها تا پاسی از شب باز هستند، رستوران‌های این کشور معمولاً ساعت ۱۰ شب می‌بندند.

در کشوری که بیشترین کاربران گوشی‌های هوشمند را در خود جای داده است، شنیدن آمار بالای ازدواج‌های اینترنتی چندان مسئله عجیبی نیست. بیش از ۵۰ درصد ازدواج‌ها در کره جنوبی از طریق آشنایی در شبکه‌های اجتماعی و اینترنت رخ داده است. طبق جدیدترین آمارهای سازمان‌های این کشور، افرادی که قصد ازدواج دارند، به‌طور میانگین در هفته با دو نفر به صورت اینترنتی قرار ملاقات دارند! قرار ملاقات و ازدواج با افراد ناشناسی که در اینترنت با آن‌ها آشنا شده‌اند، یک اتفاق کاملاً طبیعی در کره جنوبی است.

کارت اعتباری و مصرف گرایی

هر چند تصور می‌شود که آمریکایی‌ها مصرف‌گراترین انسان‌های روی کره زمین هستند اما آمارها نشان می‌دهند که کره‌ای‌ها در مصرف گرایی و استفاده از کارت‌های اعتباری دست‌آمریکایی‌ها را از پشت بسته‌اند! در حالی که به ازای هر آمریکایی ۸۷ تراکنش با کارت اعتباری و به ازای هر کانادایی ۹۰ تراکنش مالی در سال انجام می‌شود، بانک مرکزی کره جنوبی اعلام کرده است، به ازای هر کره‌ای ۱۳۰ تراکنش مالی با کارت اعتباری در سال صورت می‌گیرد! از نظر قانونی تمامی فروشگاه‌های کره جنوبی، صرف نظر از قیمت اجناس باید مجهز به دستگاه کارت خوان اعتباری باشند. شاید همین علاقه عجیب کره‌ای‌ها به خرید کردن است که سئول را تبدیل به شهری با بزرگ‌ترین و با شکوه‌ترین بازارهای دنیا کرده است.

مهد جراحی پلاستیک زیبایی دنیا

اصلاً مهم نیست که پیشانی شما زیادی بلند است یا دندان‌های تان روی هم قرار گرفته یا فک شما زیادی پهن و جلو آمده است! هر نقص زیبایی که در بدن شما وجود داشته باشد، توسط جراحان پلاستیک کره جنوبی کاملاً رفع خواهد شد! روس‌ها، چینی‌ها، مغولستانی‌ها و تقریباً همه مردم آسیا یا حتی اروپا، کره‌را برای انجام جراحی پلاستیک انتخاب می‌کنند. یکی از دلایل این انتخاب، هزینه بسیار کم خدمات جراحی پلاستیک در این کشور نسبت به کشورهای اروپایی و آمریکاست.

به بهانه انتقاد مخاطبان عزیز بابت استفاده «زندگی سلام» از کلمه سلبریتی نگویم سلبریتی، بگویم چی؟

الهه توانا- این‌روزها یک واژه جدید به دامنه لغات ما اضافه شده‌است؛ «سلبریتی». بزرگ‌ترها آن اوایل موقع شنیدنش کمی گوش‌شان تیز و چشم‌شان گرد می‌شد و نوبی دلشان یا به صدای بلند می‌گفتند: «سرو‌که این یکی از کجا پیدا شد؟»، حساس‌ترها گشتند توی اینترنت و ذخیره ذهنی‌شان دنبال واژه‌ای فارسی که همین‌قدر کوتاه و البته گویا باشد، دقیق‌ترها به وب‌سایت فرهنگستان زبان و ادب فارسی سرزدند که ببینند تا واژه توی دهان مردم جانیافته‌است، فرهنگستان معادلی برایش در نظر گرفته یا نه، ما هم همه این کارها را کردیم اما به نتیجه‌ای نرسیدیم جز پذیرفتن این واژه. رد پای سلبریتی‌ها همه‌جا دیده می‌شد و مخاطب مان توقع داشت توی روزنامه درباره سلبریتی‌ها چیزی بخواند، نمی‌توانستیم به تعجب کردن ادامه دهیم. دنبال معادل گشتن هم راه به جایی نبرد. فرهنگستان نجنبیده و از موج عقب مانده بود. واژه‌های موجود هم به کار نمی‌آمد؛ سلبریتی کسی است که به‌واسطه رسانه‌ای (رسمی یا غیررسمی) مشهور شده و سبک زندگی‌اش برای عده زیادی از مردم جالب و کنجکاوکننده است. او می‌تواند ورزشکار، موسیقی‌دان، هنرپیشه و مجری تلویزیون باشد یا هیچ کدام این‌ها نباشد! سلبریتی‌شدن خیلی وقت‌ها ربط چندانی به هنر و تخصص ندارد، خیلی‌ها با باز کردن صفحه‌ای در فضای مجازی مشهور، محبوب و سلبریتی می‌شوند. هر آدم «مشهوری» اما سلبریتی نیست. «لوریس چکناواریان»، آهنگ ساز بزرگی است یا شهرت جهانی اما در دایره سلبریتی‌ها قرار نمی‌گیرد. حتی بازیگر شخصی مثل «فاطمه معتمدآریا» هم برای خیلی از نوجوانان و جوانان مصداق یک سلبریتی نیست. خیلی از نوجوانان امروزی آن قدری که روی زندگی خصوصی یک خواننده زیرزمینی کنجکاو هستند امثال چکناواریان و معتمدآریا برای شان جذاب نیست. پس «مشاهیر» معادل جامع و گویایی برای واژه سلبریتی نیست. سلبریتی‌ها، لزوماً «ستاره» هم نیستند. از ستاره‌ها توقع درخشش داریم، درواقع توقع داریم کار شایانی بکنند که به واسطه آن بدرخشند. اگر بخواهیم از واژه «ستاره» به‌جای سلبریتی استفاده کنیم باید روی اسم خیلی از سلبریتی‌ها به خصوص درحوزه سینما و موسیقی خط قرمز بکشیم. «چهره» هم واژه‌ای نیست که منظورمان را برساند؛ «پروفیسر کردوانی»، پدر جغرافیای ایران، چهره‌ای محیط‌زیستی است و «جواد ظریف»، چهره‌ای سیاسی اما به کدامشان می‌توانیم سلبریتی بگوییم؟ خلاصه آن‌که این واژه وارد زبان ما شده و ما –فعلاً– معادل فارسی خوبی برایش نداریم. نمی‌توانیم وقتی قرار است درباره سلبریتی‌ها حرف بزنیم یا بنویسیم، «اسم‌اش را نبر» صدای شان کنیم. زبان، زنده و پویاست؛ تأثیر می‌گذارد، تأثیر می‌پذیرد و راه خودش را می‌رود، به نسخه‌نویسی و تجویز هم اعتنایی ندارد. ما الان منتها از «تلویزیون»، «شارژر»، «تلفن»، «کولر»، «شوفاژ» و «ماشین» نمی‌ترسیم که بدون آن‌ها کارمان به بدجوری لنگ می‌زند. با این‌همه طبیعی است اگر مخاطب ما نگران به کارگیری واژه‌های غیرفارسی در روزنامه باشد، روزنامه خراسان به پاکیزه‌نویسی و درست‌نویسی شهره است. شاعر مثالان با ورود فناوری یا مفهومی به کشور، واژه فارسی مناسبی برای آن وضع شود، استفاده رعایت اصول نوشتاری از آن خود کرده. یادکردن از این حسن سابقه البته برای تافخر و احيانا منت گذاشتن بر سر مخاطب نیست، چون روزنامه باید درست و پاکیزه بنویسد اما معادل‌سازی برای واژگان غیرفارسی جزو وظایف اش نیست. فارسی را پاس داشتن قطعاً برای ما مهم است و پیداست باید مثالان با ورود فناوری یا مفهومی به کشور، واژه فارسی مناسبی برای آن وضع شود، استفاده از آن برای مان اولویت دارد اما برای ما امکان ندارد به جای فرهنگستان زبان و ادب فارسی واژه کاربرد بی‌سازیم و جا بیپندازیم. بماند که فرهنگستان برای خیلی از واژه‌های وارداتی معادل‌هایی هم ساخت و به رغم حمایت رسانه‌ها، باز هم چون غیرکاربردی بودند، مورد استفاده مردم قرار نگرفتند. با این‌وجود اما لازم به تکرار است که تعصب داشتن به هر شکلی در زبان بی‌فایده است. زبان را نمی‌شود پشت در بسته نگه داشت تا چشم غریبه به آن نیفتد. زبان‌های زنده دنیا به هم واژه قرض می‌دهند، واژه‌های به‌دردبخور دیگری را طوری تغییر می‌دهند که انگار مال خودشان است و به‌دردنخورهایش را هم دور می‌ریزند. زبان انگلیسی که از پرتکلم‌ترین زبان‌های دنیاست، در ارتباط با زبان‌های دیگر بسیار پذیرنده، خوش‌رو و البته زیرک است. تعداد واژه‌های لاتین، فرانسوی، آلمانی و یونانی در انگلیسی بسیار قابل توجه است اما این زبان نه در معرض تهدید است، نه رو به فراموشی.

روزی ۱۶ ساعت ناقابل در مدرسه

دانش آموزان و دانشجویان کره ای دارای ضرب هوشی بالایی هستند. آن‌ها به طور پیوسته در میان دانشجویان سراسر دنیا به خصوص در رشته ریاضی رتبه می‌آورند. هدف بسیاری از دانشجویان کره ای، قبولی در یکی از رشته های دانشگاه های «اسکای» (یکی از معتبرترین دانشگاه های کره جنوبی) یا ادامه تحصیل در خارج از کشور است. شاید برای تان جالب باشد که بدانید، بیشترین آمار مهاجرت افراد تحصیل کرده به خارج از کشور و فرار مغزها متعلق به کره جنوبی است. طبق گزارش روزنامه نیویورک تایمز، دانشجویان کره جنوبی، بالاترین درصد دانشجویان مهاجر به آمریکا را تشکیل می‌دهند. برای یک نوجوان دانش آموز کره ای هیچ چیزی مهم‌تر از مدرسه نیست. کلاس‌ها از ساعت ۸ صبح شروع می‌شوند و تا ساعت ۳ ادامه می‌یابند. اغلب دانش آموزان کره ای ترجیح می‌دهند از ساعت ۵ تا ۵ در کتابخانه مدرسه مطالعه کنند. ازظهر تا ۹ شب طول می‌کشد. در نتیجه دانش آموزان کره‌ای به صورت میانگین، گاهی تا ۱۶ ساعت از زمان روزشان را در مدرسه می‌گذرانند. این ساعت‌های زیاد باعث می‌شود که آن‌ها رکورددار زمان زیاد آموزش در دنیا باشند. طبق سنت دیرینه شرقی، کسی با کفش حق ورود به خانه را ندارد. این سنت دیرینه در کره جنوبی، شامل مدارس هم می‌شود و دانش آموزان و معلمان باید قبل از ورود به مدرسه کفش‌های خود را در بیاورند و از دمپایی‌های تمیزی که هر روز شسته می‌شود برای محیط کلاس و مدرسه استفاده کنند. دانش آموزان خودشان در مدرسه مسئول نظافت میز و کلاس شخصی‌شان هستند. آن‌ها هر روز یک ساعت را برای نظافت مدرسه اختصاص می‌دهند. زندگی رایج بیشتر دانش آموزان کره جنوبی در مدرسه و درس خواندن خلاصه می‌شود. آموزش و تدریس، یکی از مورد احترام ترین مشاغل سرزمین کره جنوبی به شمار می‌رود. معلمی در کشور کره جنوبی جزو مشاغل پر درآمد محسوب می‌شود. اگر آن‌ها در مدارج بالاتر یا در مدارس خصوصی تدریس کنند، می‌توانند سالانه میلیون‌ها دلار درآمد داشته باشند. هرچند شرایط معلم‌شدن در این کشور هم به همان اندازه سخت است. معلمان در طول دوران تحصیل بارها آرزایی می‌شوند و اگر کیفیت تدریس پایینی داشته باشند از سیستم آموزشی این کشور، کنار گذاشته می‌شوند. با نگاهی به وضعیت تحصیل و کار در کشور کره جنوبی به راحتی می‌توان دریافت که چطور این کشور در مدت ۵۰ سال خودش را از یک کشور جنگ زده تبدیل به یکی از ثروتمندترین کشورهای آسیا کرده است. آن‌ها سخت کار می‌کنند، سخت درس می‌خوانند و فرهنگ سخت‌کوشی را به بهترین شکل به یکدیگر انتقال می‌دهند.